

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 414

гр. София, 26.10.2020г.

Върховният касационен съд на Република България, Трето гражданско отделение, в закрито заседание на двадесет и четвърти септември, две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕМИЛ ТОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДРАГОМИР ДРАГНЕВ

ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА

като разгледа докладваното от съдия Николаева ч. гр. дело №2170 по описа за 2020г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.274, ал. 3 ГПК.

Образувано е по частна жалба на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ срещу определение №279/14.04.2020г. по ч.гр.д. №109/2020г. на Бургаски апелативен съд, гражданско отделение, с което е оставена без уважение като неоснователна подадената от КПКОНПИ частна въззивна жалба срещу определение №734 от 24.02.2020г. по гр.д. №1953/2019г. на Бургаски окръжен съд, с което производството по делото е спряно до произнасяне на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по преюдициални запитвания, отправени от състави на Софийски градски съд по гр.д.№704/2017г. и гр.д. №3406/2016г., по които е образувано дело №С-234/2018г. на СЕС.

Жалбоподателят излага доводи за неправилност на обжалваното определение с искане за неговата отмяна. В изложението към касационната жалба по чл.284, ал.3 ГПК поставя следните въпроси: 1. „Представява ли абсолютна процесуална пречка за възобновяване по чл.631, ал.2 ГПК на спряно производство, липсата на решение по едно от преюдициалните запитвания? След като няма изрична норма в ГПК, трябва ли да се прилагат кумулативно решенията по двете преюдициални запитвания? След като по един и същи въпрос отправен и с двете преюдициални запитвания, е отговорено в едното решение, трябва ли да се чака и второто решение по същия въпрос?“ и 2. „Приложим ли е чл.632, ал.2 ГПК, когато за едни и същи преюдициални запитвания е получен отговор само в едно решение на Европейския съд?“, без да е посочил допълнително основание за допускане на касационния контрол по смисъла на чл.280, ал.1 или ал.2 ГПК.

Ответниците по частната жалба – С.Н.П. и Р.Т.Д., не подават отговор в законоустановения срок.

Върховният касационен съд, състав на Трето гражданско отделение, за да се произнесе взе предвид следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл.275, ал.1 ГПК от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване въззивен съдебен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество тя е основателна .

Първоинстанционното производство е образувано по иск с правно основание чл.153, ал.2 ЗПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на обща стойност 349 818. 52 лв., което е спряно от първоинстанционния окръжен съд на основание чл.631 вр. с чл.633 ГПК до приключване на производствата пред СЕС по преюдициални запитвания, отправени от състави на Софийски градски съд по гр.д. №704/2017г. и гр.д. №3406/2016г., по които е образувано дело №С-234/2018г. на СЕС. Счел е, че тъй като решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България /чл.633 ГПК/, са налице основания за спиране на производството на основание чл.633, вр. с чл.631, ал.1, изр.1 ГПК, макар и преюдициалното запитване да е отправено от друг национален съд /в този смисъл определение №138/21.03.2019г. по ч.гр.д. №631/2019г. на ВКС, IV г.о./.

Горепосоченото първоинстанционно определение за спиране на исковото производство, е обжалвано от КПКОНПИ пред Апелативен съд – Бургас, който с обжалваното определение го е намерил за правилно и го е потвърдил.

В хипотезата на вероятна недопустимост на обжалвания въззивен съдебен акт, следва да бъде допуснато неговото касационно обжалване, независимо, че поставените въпроси от касатора не са в състояние да обусловят последното, поради непосочване на допълнително основание за допускане на касационния контрол по смисъла на чл.280, ал.1, т.1 – т.3 ГПК.

Атакуваното въззивно определение е недопустимо, произнесено и постановено по недопустима частна въззивна жалба срещу първоинстанционно определение за спиране на основание чл.631, ал.1 ГПК, което съгласно изричната повеля на законодателя в чл.631, ал.1, изр.2 ГПК не подлежи на обжалване. Този извод не се променя от обстоятелството, че спирането е постановено не от националния съд, отправил преюдициалното запитване до СЕС, а от друг национален съд, който ще следва да съобрази при решаване на делото си даденото задължително разрешение от СЕС. В този смисъл е определение №452/24.10.2019г. по ч.гр.д. 3759/2019г. на ВКС, III г.о. Неточното указание на окръжния съд за обжалваемост на постановеното определение по чл.631, ал.1, изр.1 от ГПК, не би могло да създаде за страните по делото процесуални права, каквито не са предвидени в ГПК /определение №587 от 24.09.2019г. на ВКС по ч.т.д. №2075/2019г., II т.о., ТК; определение №440 от 14.10.2019г. на ВКС по ч.т.д. №2001/2019г., I т.о., ТК и др./.

Поради това атакуваното определение е недопустимо и като такова следва да бъде обезсилено, а частното въззивно производство по ч.гр.д. №109/2020г. на Бургаски апелативен съд, гражданско отделение – да бъде прекратено.

На основание изложеното, съставът на Върховния касационен съд, Трето гражданско отделение

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА касационно обжалване на определение №279/14.04.2020г. по ч.гр.д. №109/2020г. на Бургаски апелативен съд, гражданско отделение.

ОБЕЗСИЛВА като недопустимо определение №279/14.04.2020г. по ч.гр.д. №109/2020г. на Бургаски апелативен съд, гражданско отделение, и ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гр.д. №109/2020г. на Бургаски апелативен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: